

rakijo; drugi pa, bolj pametni, jih denejo v bacvo, jih z vodó nalijejo, in jih dajo kuhati, kakor vino; potlej jih odtočijo, in jih imajo poléti za pijačo in to zovejo: „škavec,“ ki je v veliki toplini práv dobra pijača.

Istrijske vina so večidel močne in jako dobre; škoda, de jih tako malo ljudjé poznajo, sicer bi jih več po nje prihajalo. Samo iz Čičarije in od Jelšan, od Lipe, od Bistrice in tam okoli prihajajo po nje. Dobi se dobriga vina za majhno céno. Po oštarijah v Pični se černo in belo dobro vino toči po 6 krajc. bokal; skupej pa se dobi tudi po 5 in 4 krajc. bokal. Ravno léta se tukej v Pični, in tudi, kolikor vém v drugih krajih okoli nas, práv dobriga, černiga in beliga vina polne baeve dobi. —

(Dalje sledí.)

Vabílo v spodnje Štajarsko.

Le pridite, dragi kupci! in ne ustrašite se létašnjiga kislince, kakor ga gospod H. *) v 4. listu Novíc v Rogáčkim, Podčetertškim, Šuškim in Erlahškim (Jelškim) kantonu imenujejo, in zagotovim vas, de vam bomo podali dobriga in čistiga vinca brez jabelčnika ali hruševca, kteriga nam je sicer ljubi Bog v pretečenim létu še precéj obilno dal, pa smo ga za drugo rabo obernili, ne pa de bi ga bili med vino mešali. Pridite in poskusite ga!

Petik.

Oglja ne v stanice!

Sčasama bodo že tudi nejeverni verjeli! — V sredo zjutrej, to je, 9. svečana so našli na Ljubgonji pri Horjulu staro žénsko v stanici mervo, in na tléh zvernjen pisker mervte žerjavice, ktero je zvečer v hišo bila prinesla. Ogljeni hlap jo je zadušil. — Ljudjé pravijo včasí: „Če ne verjameš, pa poskusi!“ pa per tacih rečéh, kjer veljá življenje ali pa smert, ni varno skušati. Veliko jih je že per skušnji: z ogljem staníše greti, življenje zgubilo, torej naj tega nihče ne skuša več!

Žalostna prigodba

neskerbnim staršem v poduk.

V nedeljo 8. svečana se je v Žiréh blizo Idrije velika nesreča perpetila. Iz neke lesene hišice, ktera je bolj v samóti stala, sta šla gospodár in gospodinja k velki maši, in sta pustila domá dvoje majhnih otrok: fanta 7, in deklico 3 léta staro. Po maši prideta domú, in najdeta hišico svojo in vse svoje majhno premoženje v pepélu; vse, vse je zgorélo, in tudi nedolžna otročiča. — Groza je bila gledati nesrečna otroka, noge so jima odgorele, drob in možgani so se vidili, nobene človeške podobe nista imela, in bolj kovaškemu oglju, kakor človeku sta bila podobna. Starši, neskerbni starši! ali vam ne seže ta žalostna prigodba v serce? ali imate kaj ljubezni, kaj skerbí za svoje otroke? Želel bi, de bi bili vsi vidili grozovitno ogoreli in ranjeni trupli teh nesrečnih nedolžnih otročičev, kterima je neskerbnost staršev tako grozovitno smert pripravila! J. T.

*) Rodoljubi gosp. H. gotovo niso misli imeli, imenovanih vín grajati, temuč le popisati vrednost létašnjiga pridelka, ki je sploh slabši od poprejšnjih lét. De so nekteri kupci mislili, de je z jabelničkam ali hruševcam poblojen — tega gosp. H. niso krivi, kér so le govorili, kar so slišali. De pa po vsih vinskih deželah nekteri vinorejci razvado imajo, svoje vina bloditi, je že stara resnica, in vunder za tega voljo nihče ne bo vse vinorejce taciga blojenja krivičil. Kar tedej nektere zadéne, ne zadéne vsih. Takó, želimo, naj bi se umel imenovani dopis gospoda H. in ne drugači. De se pa dragi gosp. Petik prepričajo, de Novíce niso enostranske, smo dali pričijoče vabílo v natis, de se v prijaznosti od vsiga pogovorimo, kar je enimu ali drugimu pri sercu. Vredništvo.

Star mož na Krajskim.

V Čemšeniški fari živí še dan današnji precéj terden kmet, ki je 102 léti star, in ki je še le pred nekimi dnevi svojimu 45 lét starimu sinu svojo kmetijo izročil. Razun tega sina je imel stari oče še eniga 60 lét stariga sina, in pa 54 lét staro hčer.

Stara novica.

(Od loterije kaj.) Loterijo vsak človek pozná, in marsiktera stara babica, ki nima na svetu nič družiga pričakovati, kakor smert, pričakuje in hrepeni še po srečkah v loteriji. Kdaj pa se je pri nas loterija začéla, le malokdo vé, torej naj jim povémo, de na Dunaji se je začéla loterija v létu 1752 in sicer 21. kozoperska; perve srečke so bile 26, 81, 53, 11, 74. V Pragi se je začéla 1754. léta, 12. kozoperska s srečkami 22, 75, 33, 71, 44. V Gradcu 23. listopada v létu 1757, z 32, 52, 5, 22, 14. V Berni 24. grudna v létu 1771, v Lincu 6. prosenca 1778. V Gradcu je loterija v začetku takó malo prijatlov imela, de je do léta 1761 le enkrat na léto stava bila.

Urno, kaj noviga?

(Dunajski časopisi) ne morejo dovelj prehvaliti krasniga plésa, kteriga so ondi prebivajoči Slovani 9. dan tega mesca napravili.

(V Krajnji in v Ljubljani) so undan nekteri gospodje pervo pojedino konjskiga mesá imeli, ktero so bojé iz Šošperka dobili. Dobro slo, gospodje! Drugo pot pa prosimo, de bi tudi nas na južino povabili.

Oznanílo pogorelske družbe.

V današnjim listu berete, de je létašnje létno plačilo k pogorelski družbi le 11 krajc. od sto goldinarjev, in de je okoli sv. Jožefa zadnji čas, létno plačilo odrajtati, sicer si mora hišni gospodár sam sebi pripisati, če med tem časam pogorí in mu družba škode ne poverne.

Opravnik pogorelske družbe za Ljubljansko okolico (ali križansko komisijo) in Verhniški kanton je zdej gosp. Jožef Hradecki, ki v Ljubljani v predmestji sv. Petra Nr. 97 stanuje in asekurancijske denarje pobíra. G.

Prislovice Štajarskih Slovincov.

Bo šel rakam živžgat. — Ki je ne pozná, bi jo za drage denarje kupil. — Ki je vino spil, še naj drože ima. — Ki je mesó pojedel, še naj ima kostí. — Boš si s preberuha napravil smetuha. — Kjer ena goska pije, tam vse druge pijejo. — Klin s klinam zbijati. —

Današnjimu listu je perdjan 4. dokladni list.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	19. Svečana.	14. Svečana.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	22	2	20
1 » » banaške	2	25	2	24
1 » Turšice.....	1	41	1	45
1 » Soršice.....	—	—	2	—
1 » Rěži.....	1	52	2	—
1 » Ječmena.....	1	50	1	36
1 » Prosa.....	1	52	1	50
1 » Ajde.....	1	30	1	28
1 » Ovsá.....	1	3	1	—

Cena prešičev na somnji v Krajnji:
Prešiči po 9, 7 in pol, in po 6 krajc. funt. —
Spěh po 23 in 24 gold. cěnt.